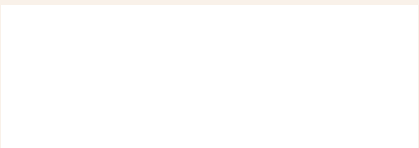

Echo .. (bis)

Definitief schetsontwerp Genneper huis
13-01-2025

Inhoud

1	Concept	3—4
2	Onderzoek en Proces	5—6
3	Werktekeningen	7—26
	<i>Beeld 1</i>	9—13
	<i>Beeld 2</i>	14—18
	<i>Beeld 3</i>	19—23
	<i>Toegang tot het werk</i>	24—26
4	Definitieve Begroting	27—29
5	Uitvoeringsplan	30—31
6	Onderhoud	32
7	Visuele Documentatie	33

Concept

Het gebied rond de Maas en de Niers kent een rijke geschiedenis van nederzettingen en kastelen. Een opvallend voorbeeld hiervan is het Genneper Huis, een vesting die ooit een belangrijke strategische rol speelde. Tijdens de belegering door Frederik Hendrik in 1641 werd deze vesting echter vrijwel volledig met de grond gelijkgemaakt. Wat vandaag de dag resteert, zijn slechts enkele funderingsmuurtjes en een verhoging in het landschap.

Bij mijn eerste bezoek aan de archeologische route rondom het Genneper Huis kon ik niet stoppen met fantaseren over de bouwsels en architectuur die hier ooit stonden. Welke ornamenten sierden deze plek? Welke gebeurtenissen speelden zich hier af? Als beeldend kunstenaar ben ik gefascineerd door de geschiedenis en door plekken die herinneringen dragen in de materialen waarvan ze gemaakt zijn.

De sculpturen die aan het begin van de archeologische route onder het viaduct van de N271 worden geplaatst, verbeelden fictieve brokstukken van het Genneper Huis. Met behulp van scantechnologie zijn details en vormen van ruïnes uit Nederland en België samengebracht tot niet-bestaande 'collage-stukken'. Deze kunstwerken bevatten sporen en verwijzingen naar de geschiedenis van de verwoesting van het kasteel en tonen hoe verschillende tijdslagen samenkomen in de restanten van een verloren plek. Ze

nodigen bezoekers uit om te fantaseren over de vroegere vormen en functies van het Genneper Huis. Als eerste tastbare kennismaking met de geschiedenis van het gebied bieden de sculpturen een fysieke ervaring die de verbeelding van het verleden tot leven brengt.

De titel van het werk, 'Echo..(bis)', is geïnspireerd door fragmenten uit het Genneps volkslied, waarin onder andere de verwoesting van het Genneper Huis wordt bezongen. In mijn kunstenaarspraktijk gebruik ik al langer de echo als een analogie: een metafoor voor fysieke restanten (ruïnes) die, in hun afbrokkeling, handelingen en sporen van voorgaande gebeurtenissen met zich meedragen. Net zoals een geluidsgolf, brengt een echo fragmenten van het verleden mee naar het heden. Het woord 'bis' komt in de tekst van het volkslied voor als een aanwijzing om een zin opnieuw te zingen. Letterlijk betekent het 'opnieuw', wat naadloos aansluit bij het idee van herhaling en het doorgeven van herinneringen door de tijd heen.

Vanaf de Genneperhuisweg leidt een stalen trap bezoekers naar het lagere deel onder het viaduct, aan de oever van de Niers. Via een grindpad is het verlichte gebied met de sculpturen eenvoudig bereikbaar. Ook is het werk vanaf de openbare weg zichtbaar.

Onder het viaduct N271 zullen de beelden worden aangesloten pompsysteem, waardoor een kleine stroom van het water van de niers door de beelden heen zal stromen. Het water zal over lange tijd invloed hebben op het uiterlijk

van de beelden, een handeling waardoor het verloop van tijd zichtbaar wordt in het werk. Elk beeld zal individueel worden belicht door een aparte spot om de details in de beelden uit te lichten, maar ook de schaduwwerking onder het viaduct te vergoten.

De beelden, die op levensgrote schaal de contouren van een ruïne verbeelden, zijn ontworpen om bezoekers een interactieve ervaring te bieden. Door door deurkozijnen te lopen, door een raam te kijken of de beelden aan te raken, krijgen bezoekers de kans om letterlijk in aanraking te komen met vormen uit een mogelijk verleden.

Onderzoek & Proces

Het afgelopen jaar heb ik intensief geëxperimenteerd met LIDAR: een scantechnologie die met behulp van licht oppervlakken omzet in digitale objecten. Deze techniek maakt het mogelijk om verborgen details en sculpturale vormen van een locatie bijna op archeologische wijze vast te leggen en te onderzoeken.

Voor dit project wilde ik de ruïne als sculpturaal object onderzoeken, waarbij sporen, verval en patronen met elkaar worden verbonden. Wat is het verhaal van deze vergane bouwwerken? Welke gebeurtenissen hebben invloed gehad op hun huidige staat?

Tijdens geplande excursies zette ik een klein mobiel scanlab op, waarmee ik zonder vaste stroomtoevoer op locatie kon scannen. Deze bezoeken boden me de kans om veel tijd door te brengen bij de ruïnes en na te denken over de unieke sfeer van elke locatie. Daarnaast voerde ik gesprekken met beheerders en vrijwilligers die zorg dragen voor publieke monumenten. Hierdoor kreeg ik inzicht in de vaak gelaagde geschiedenis van hun beheer

Tijdens een van mijn eerste bezoeken, aan kasteel Brederode in Santpoort, ontdekte ik dat veel ruïnes in de 18e en 19e eeuw zonder enige archeologische raadpleging op zeer interpretatieve wijze zijn gereconstrueerd. Dit heeft hedendaags archeologisch onderzoek aanzienlijk bemoeilijkt.

In de verschillende lagen bakstenen waren vaak meer dan drie interventies zichtbaar. Ook viel me op dat vrijwel elke ruïne een plek bevatte waar mensen hun initialen hadden ingekrast – een handeling die de plek voorziet van een persoonlijk element en die al voorkomt sinds mensen namen hebben.

Hierdoor begon ik de ruïne niet langer te zien als exacte overblijfselen uit één specifieke tijd, maar als verzamelobjecten waarin meerdere wensen, reconstructies en projecties uit verschillende tijdlijnen samenkomen.

Binnen dit nieuwe kader en perspectief ben ik oppervlaktes van verschillende ruïnes (Dordrecht, Schiedam, Valkenburg, Utrecht, Villers-la-Ville, Santpoort, Genneper Huys) met elkaar gaan combineren. Op deze manier creëer ik digitaal, net als in het echt, verzamelobjecten die waardevolle informatie dragen over de geschiedenis van het Genneper Huis. Tegelijkertijd ensceneer ik op speelse wijze de sporen en lagen van deze geschiedenis, bijvoorbeeld door de ingekraste initialen en tekeningen zelf aan te brengen en hierbinnen relevante informatie te verstoppen.

Binnen het digitaal bewerken van de basisvormen werk ik samen met beeldend kunstenaar Siem de Boer, die zich specialiseert in het realiseren van digitale ruimtes die dienen als kunstwerken. Zijn rol richt zich voornamelijk op de detailvorming binnen het werk, die aan de hand van mijn verzamelingen en proces in de beelden zullen worden verwerkt. In de periode van februari tot maart zullen de details in de beelden worden afgerond, waarna het definitieve model kan worden opgestuurd naar de gieterij.

De beelden, die voornamelijk digitaal zijn ontworpen, worden in gietijzer gegoten. Dit materiaal is enerzijds gekozen vanwege zijn stevigheid, waardoor de beelden een lange tijd in de buitenruimte kunnen blijven staan en goed bestand zijn tegen invloeden van buitenaf. Anderzijds speelt het materiaal een esthetische rol: het water en het verstrijken van de tijd zullen het uiterlijk van de beelden veranderen door oxidatie.

Voor dit proces werk ik samen met [redacted] een bedrijf dat gespecialiseerd is in het printen van zandmallen voor metallurgie. Deze gieterij, die zich voornamelijk richt op het gieten van onderdelen voor machinerie, staat bekend om haar duurzame werkwijze en is een van de weinige bedrijven in Nederland die zandmallen direct kan printen vanuit een digitaal object. Dankzij deze technologie kunnen de beelden met een hoog detailniveau worden gegoten, waardoor het werk zo realistisch mogelijk uit de mal tevoorschijn zal komen.

Door de werkwijze van het scannen, en de wens om de beelden zo realistisch mogelijk te laten ogen, begeeft het project 'Echo..(bis)' zich binnen een interessant, nieuw gebied binnen hedendaags sculptuur en begeeft zich op een interessant snijvlak tussen technologie en beeldende kunst.

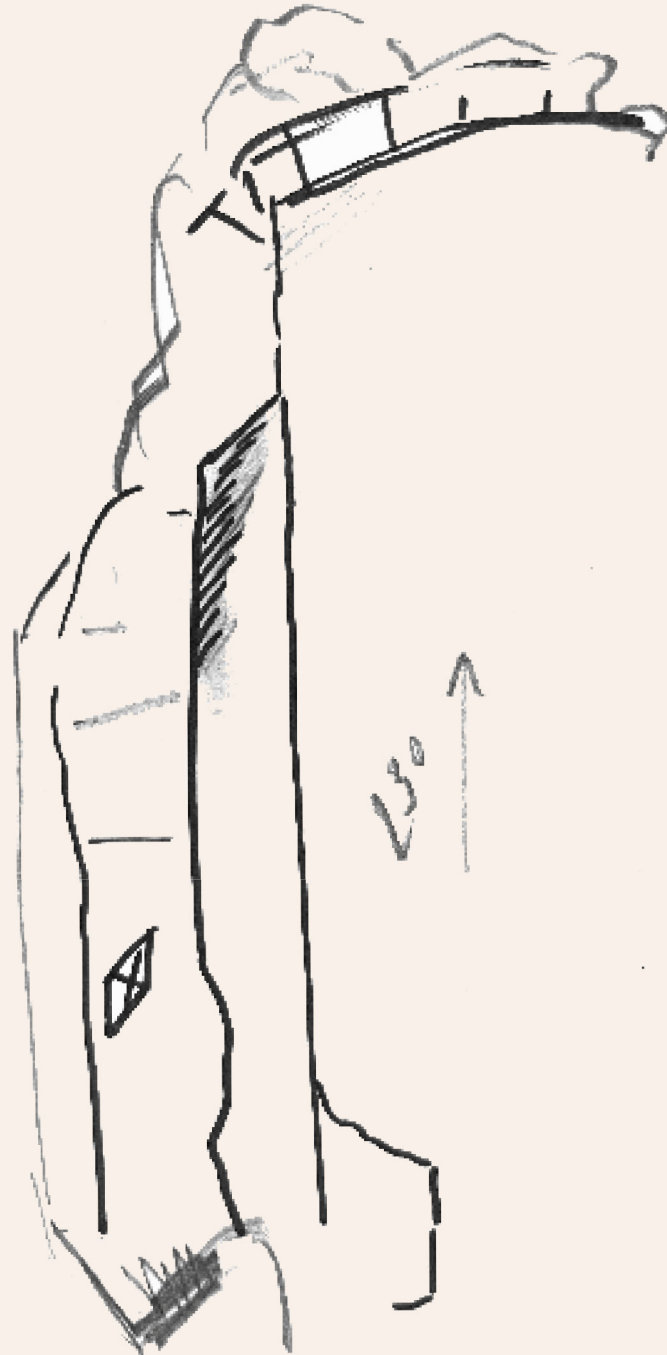
Scanmoment bij restanten van het Genneper Huis

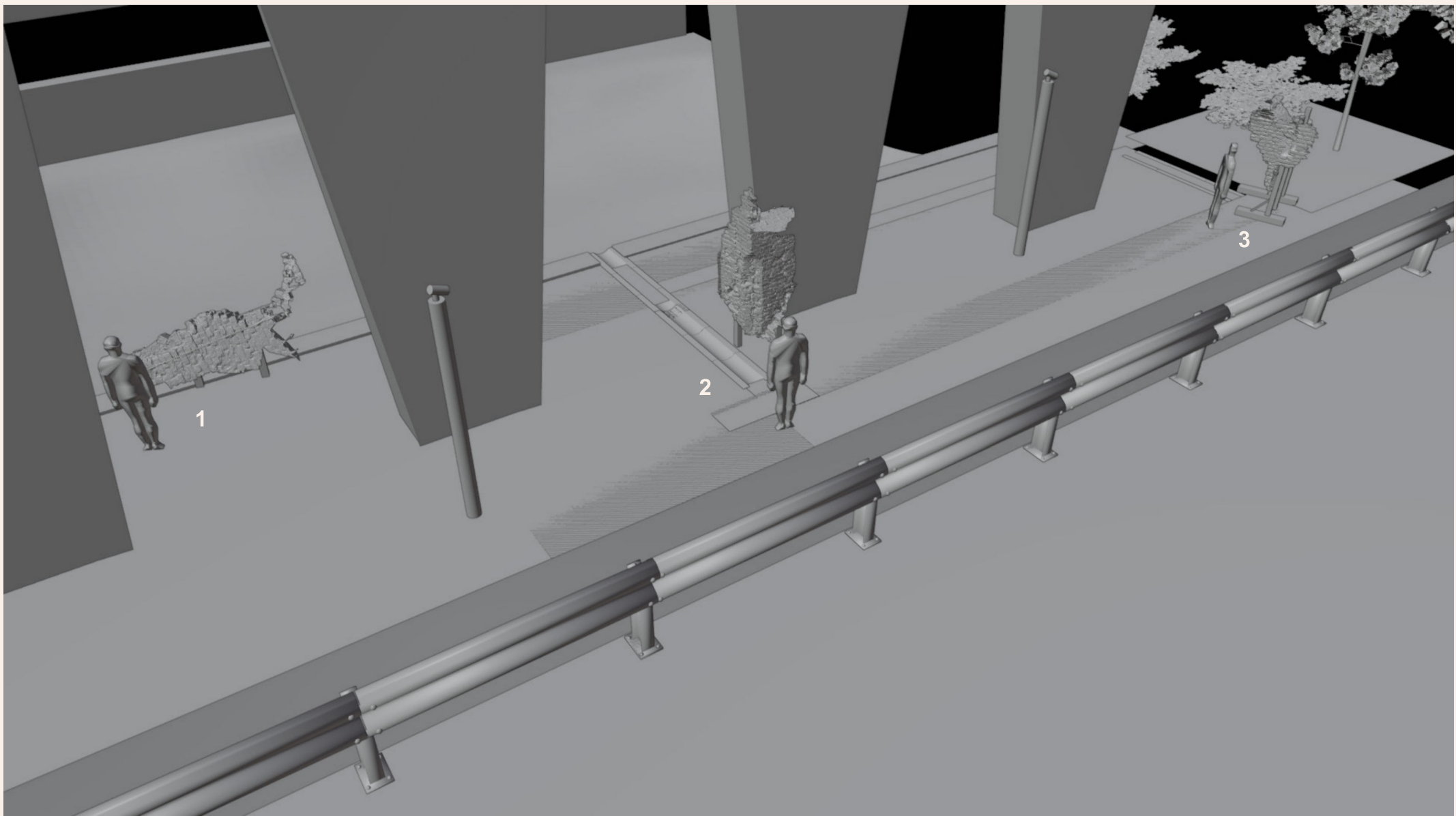
Werktekeningen

De volgende werktekeningen zijn opgedeeld in vier onderdelen: beschrijving, aanzichten, details en berekeningen. Elk onderdeel wordt afzonderlijk besproken om de specifieke details zo helder mogelijk te presenteren. Alle drie de werken, inclusief hun constructie, worden in één stuk uit gietijzer gegoten. Vervolgens wordt het anker in een betonpoer geplaatst.

De getoonde afbeeldingen weerspiegelen uitsluitend de basisvormen. Dit houdt in dat de randen van het werk nog worden bijgesneden om scherpe punten te verwijderen. Bovendien zijn details, zoals gekraste initialen, kleine tekeningen en andere subtiele sculpturale toevoegingen, momenteel nog niet zichtbaar in de digitale modellen. Het aanbrengen van deze details wordt uitgevoerd in fase 1 van de realisatie.

De constructie die de werken ondersteunt en verbindt met de betonpoer is geïnspireerd op houten constructies die worden gebruikt als tijdelijke ondersteuning tijdens het beheer en onderhoud van gebouwen en ruïnes die structureel niet meer zelfstandig kunnen staan. Met deze benadering wil ik de zichtbare delen van de constructie een eigen karakter geven, waardoor het een geïntegreerd element wordt binnen de totale ervaring van het werk.

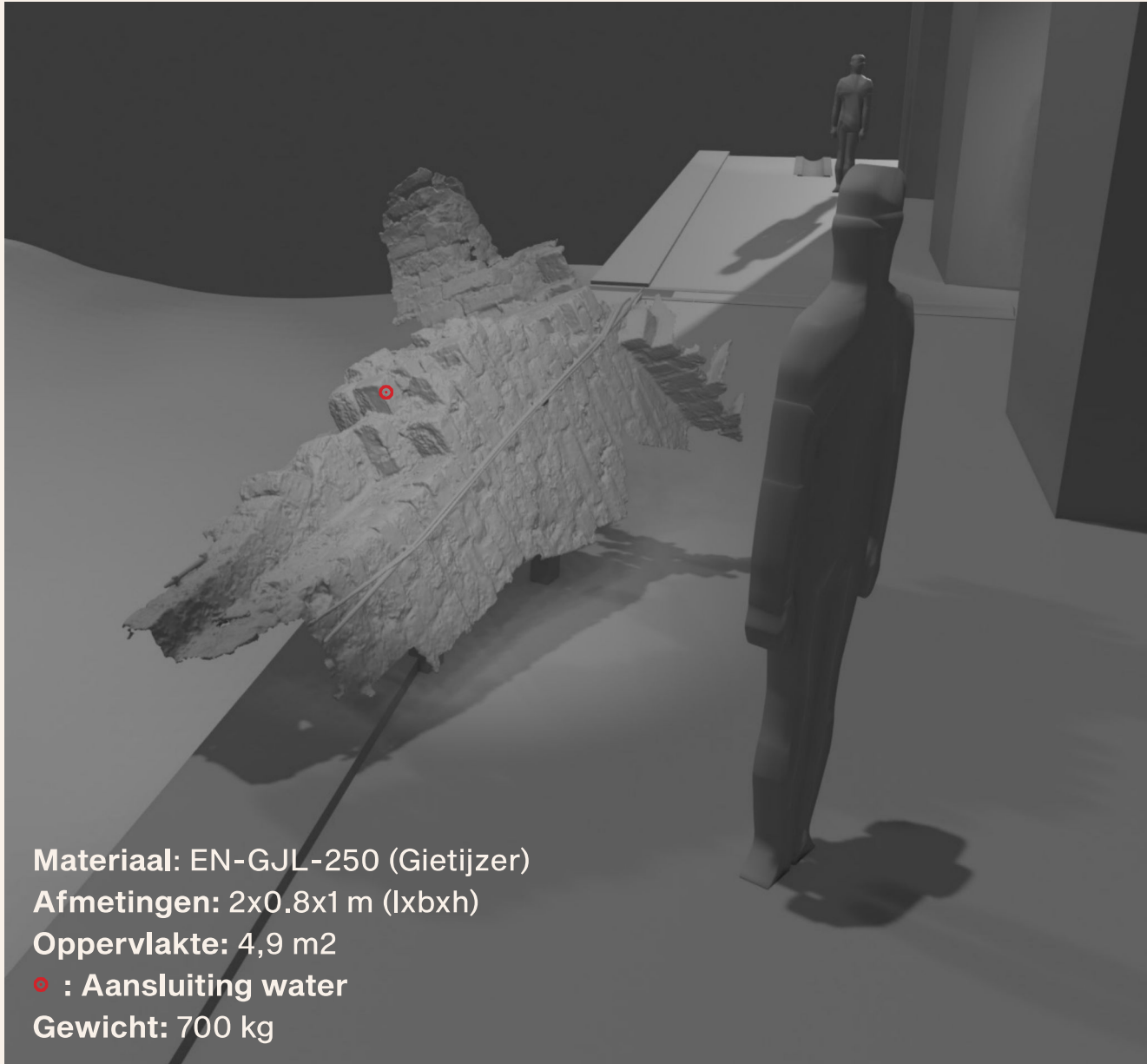

Overzicht locatie onder viaduct N271 na plaatsing, gezien vanaf genneperhuisweg

Beeld 1

beschrijving

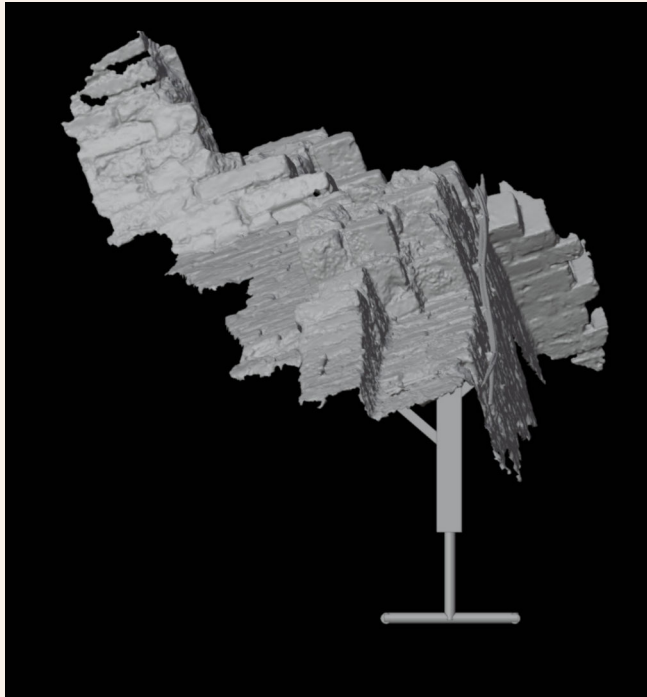

Het eerste beeld van de reeks is bewust op zijn zij geplaatst, waardoor de gescande oppervlakte verandert in een sculpturaal object dat op zichzelf staat en niet direct kan worden teruggeleid naar de architectuur waarvan het ooit deel uitmaakte. Het voorste gedeelte van het werk reikt deels over de Niers, zodat het water vanuit de pomp rechtstreeks terug in de rivier stroomt. Dit creëert een zacht stromend en druppelend geluid dat weerklinkt onder het viaduct.

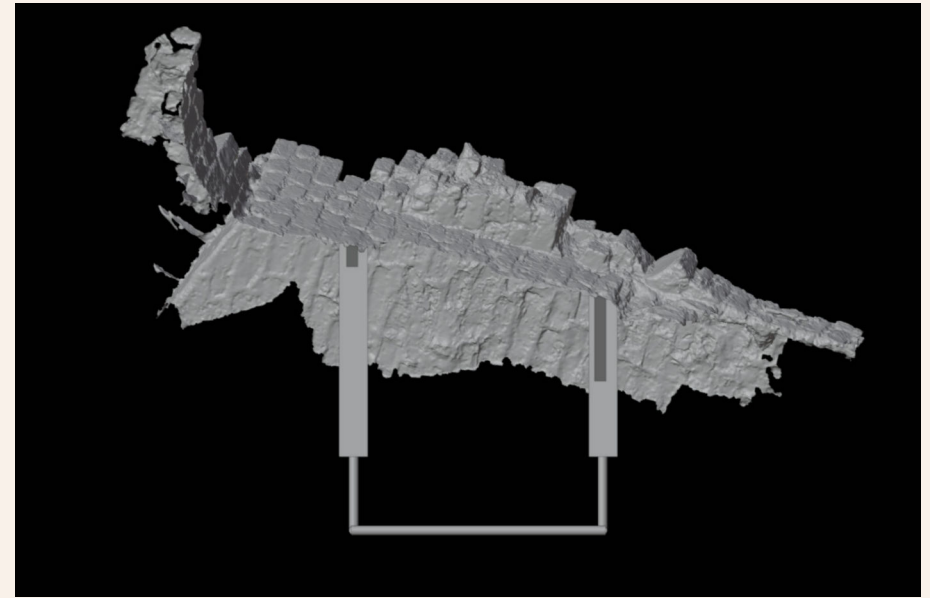
De fundering van het beeld zal altijd minimaal hetzelfde gewicht hebben als de beelden inclusief de constructie. Bovendien zal de fundering in ronde vorm een brede schaduw onder het kunstwerk creëren. Hierdoor wordt ervoor gezorgd dat bij aanraking of een poging tot omduwen, het gewicht van de persoon automatisch op de fundering terechtkomt, waardoor deze handeling effectief zinloos wordt.

Beeld 1

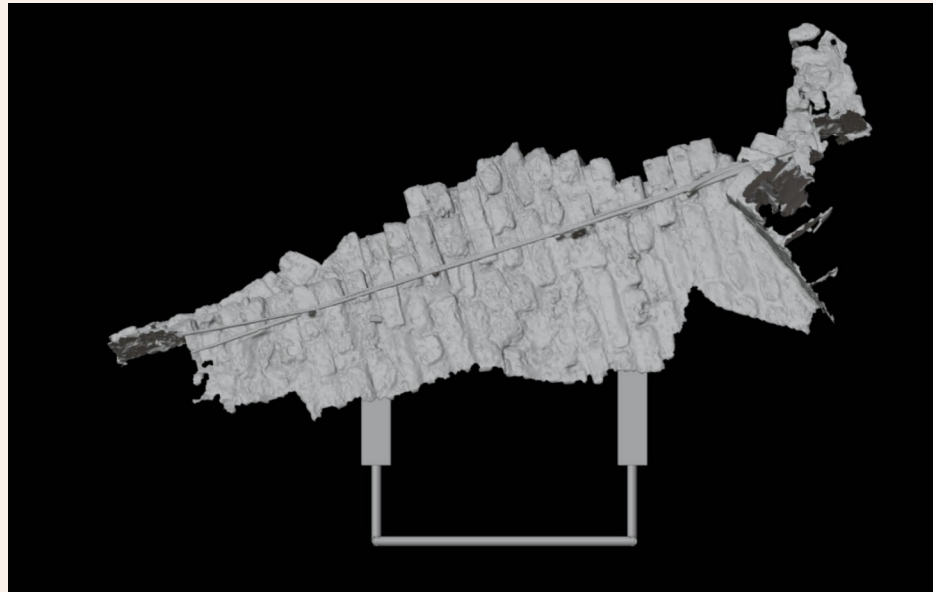
aanzichten

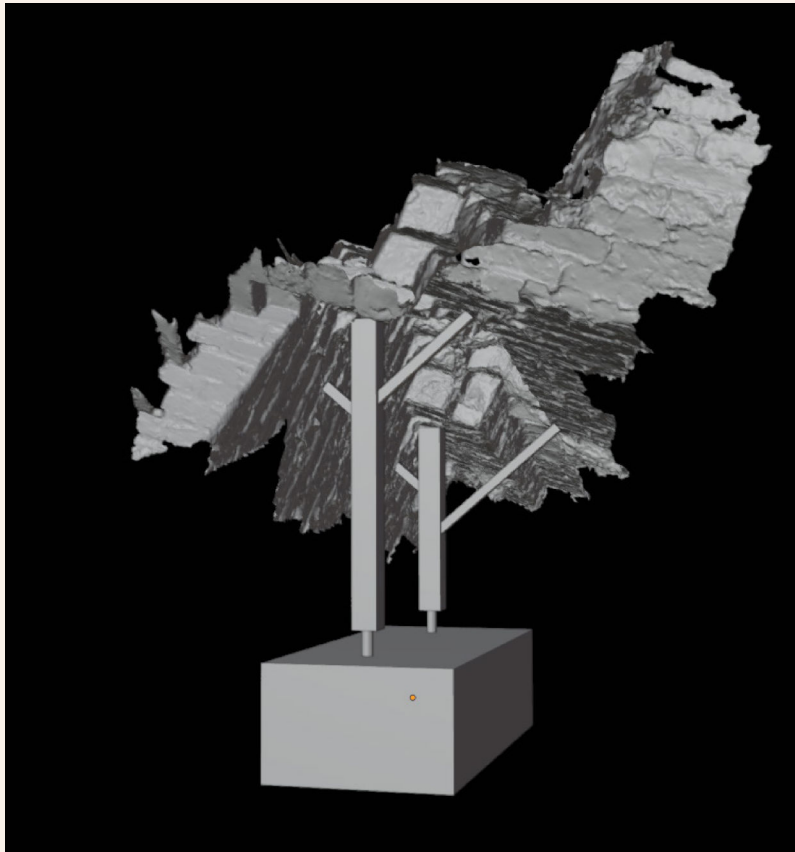
Vooraanzicht

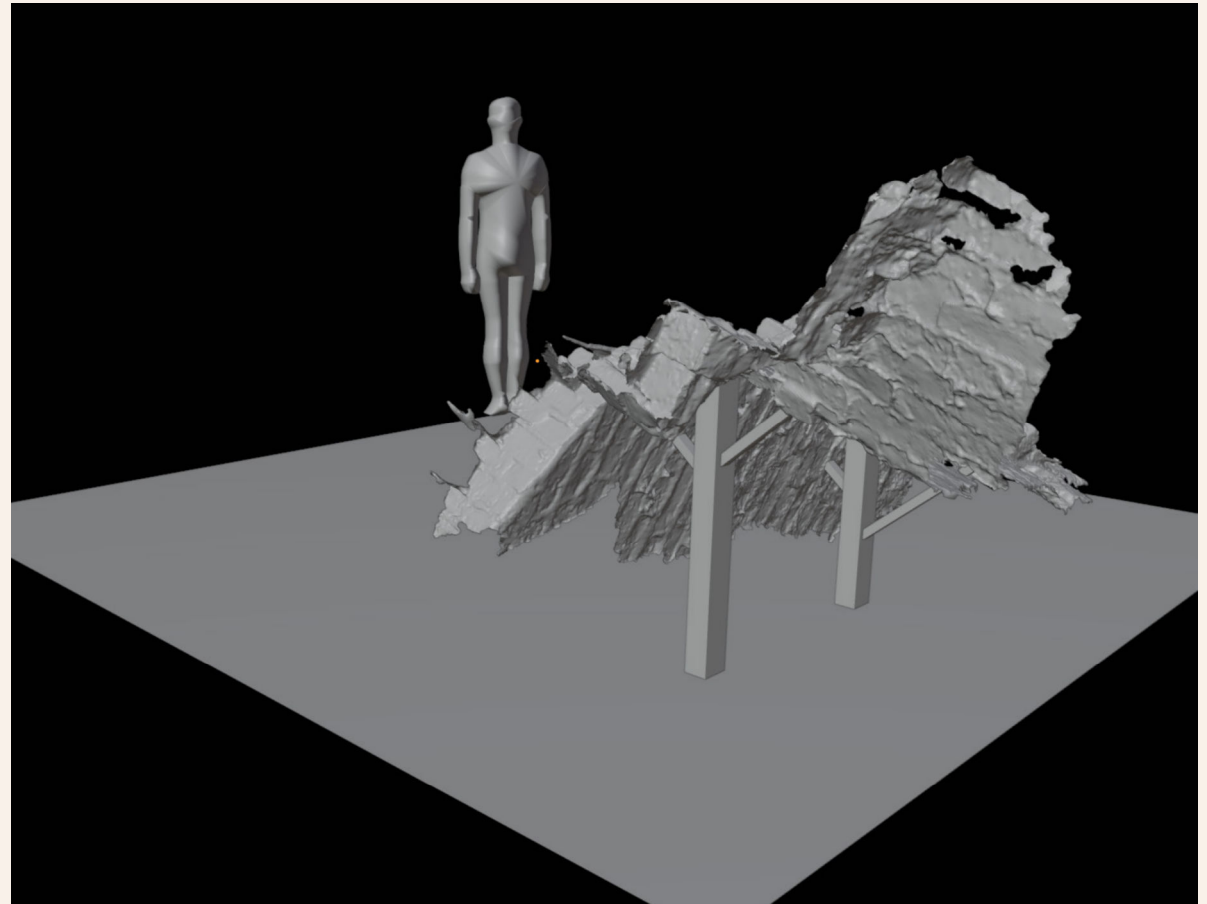
Zijaanzicht (2)

Zijaanzicht (1)

Achteraanzicht

Beeld 1

detail & nabewerking

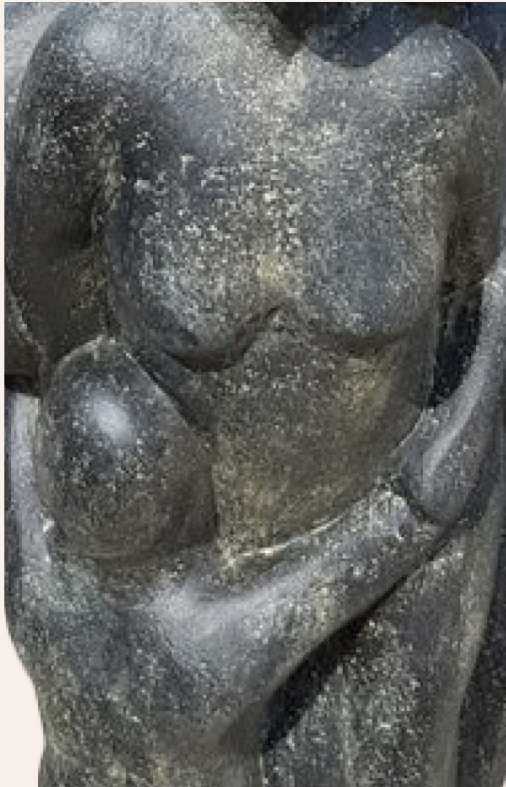

fig. 1

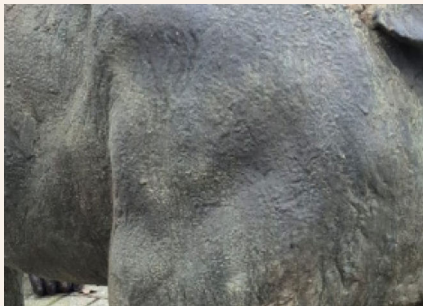

fig. 2

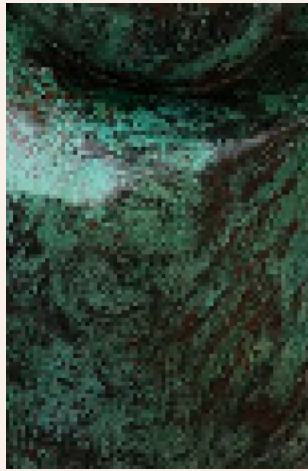

fig. 3

fig. 4

fig. 5

De aangebrachte coating of patina zal een basis hebben van ruwe, matte aardetinten, met subtiele variaties tussen donkere en lichte tonen (1 & 2). Aan de randen en in de diepere delen van het beeld worden blauwe highlights aangebracht (3 & 4), die de uitstraling van gepatineerd brons nabootsen. Door de combinatie van graveringen, bewust opgeschuurde oppervlakken en het water dat over het beeld stroomt, zal het gietijzer op natuurlijke wijze oxideren, resulterend in een roodachtige tint (5).

In het eerste beeld wordt een digitale reproductie van een kanonskogelkrater verwerkt (6), afkomstig uit Huis te Merwede in Dordrecht. Op subtiële wijze worden daarnaast kleine fragmenten uit het Genneps volkslied in het werk gegraveerd (7). Deze fragmenten zijn vermoedelijk afkomstig uit het tweede couplet:

*Eed'le burcht, zo fier en stevig,
Genneps trots waart gij weleer!
D'oorlogswuede beukte u hevig, (bis)
Thans ligt gij in puin ter neêr! (bis)*

De elektriciteitskabel, die samen met het gedeelte van de ruïne is gescand, zal gedeeltelijk worden vervormd.

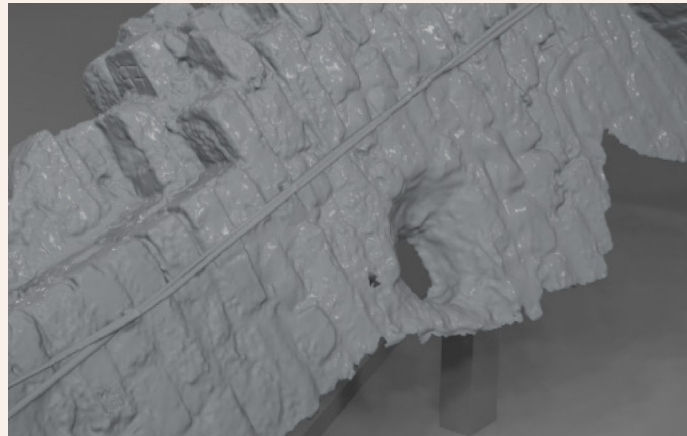

fig. 6

fig. 7

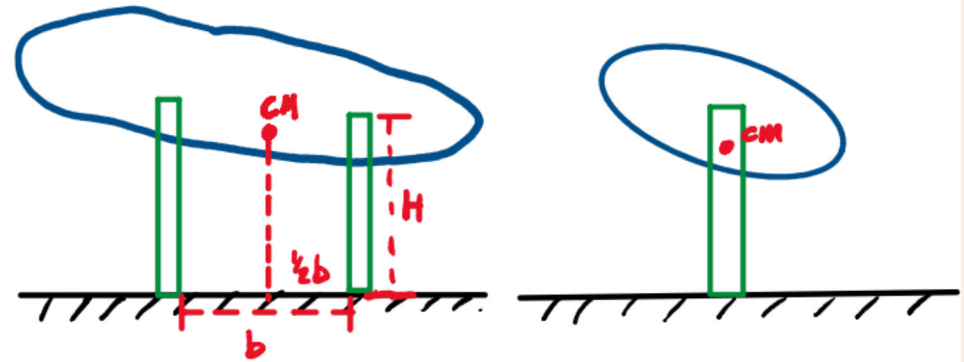
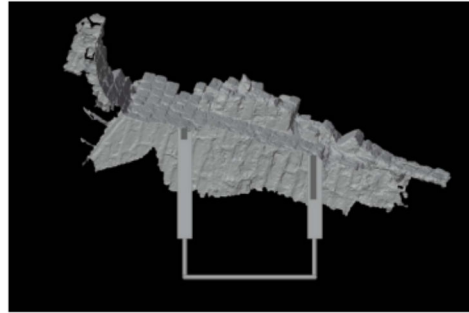
Beeld 1 Berekening

Beeld 1

Wednesday, 8 January 2025 14:01

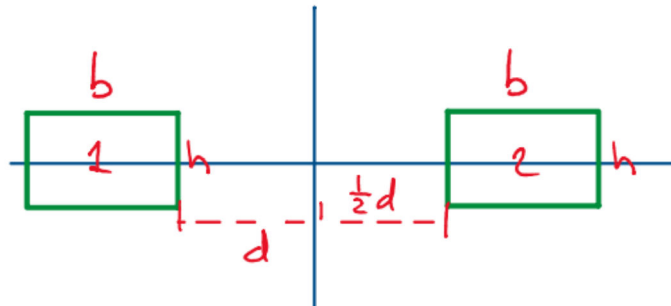
Massa = 700kg
Materiaal = EN-GJL-250

σ_y	350 Mpa
E	103 Gpa

Beam Cross-section

h	0.06m
b	0.09m
d	1m
y	h/2
H	0.9m

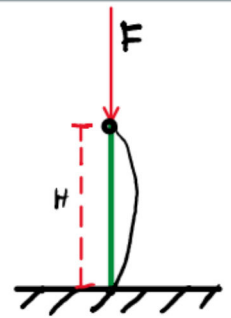

Bending moment of Inertia

$$I = I_1 + I_2 + d_1 A_1 + d_2 A_2 = I_1 + I_2 = 2 \cdot \frac{b \cdot h^3}{12} = 3.24 \cdot 10^{-6} \text{ mm}^4$$

Knikken

$$F_{\max} = \frac{E \cdot I \cdot \pi^2}{H^2} = 4062155.2 \text{ N} = 414083 \text{ kg}$$

--> Ondersteuning zal niet knikken bij object massa van 700kg

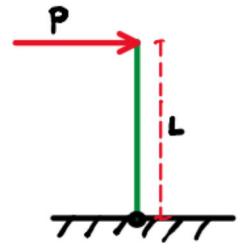
Buigen

Hoogste punt beeld $L_{\max} = 1.2\text{m}$

Max belasting P voor buigen

$$P = \frac{\sigma_y \cdot I}{y \cdot L_{\max}} = 30600\text{N of } 3120 \text{ kg}$$

Gemiddelde duwkracht persoon is rond de 500 N of 50kg

Beeld 2

beschrijving

Materiaal: EN-GJL-250 (Gietijzer)

Afmetingen: 1x1x2 m (lxbxh)

Oppervlakte: 7,5 m²

● : Aansluiting water

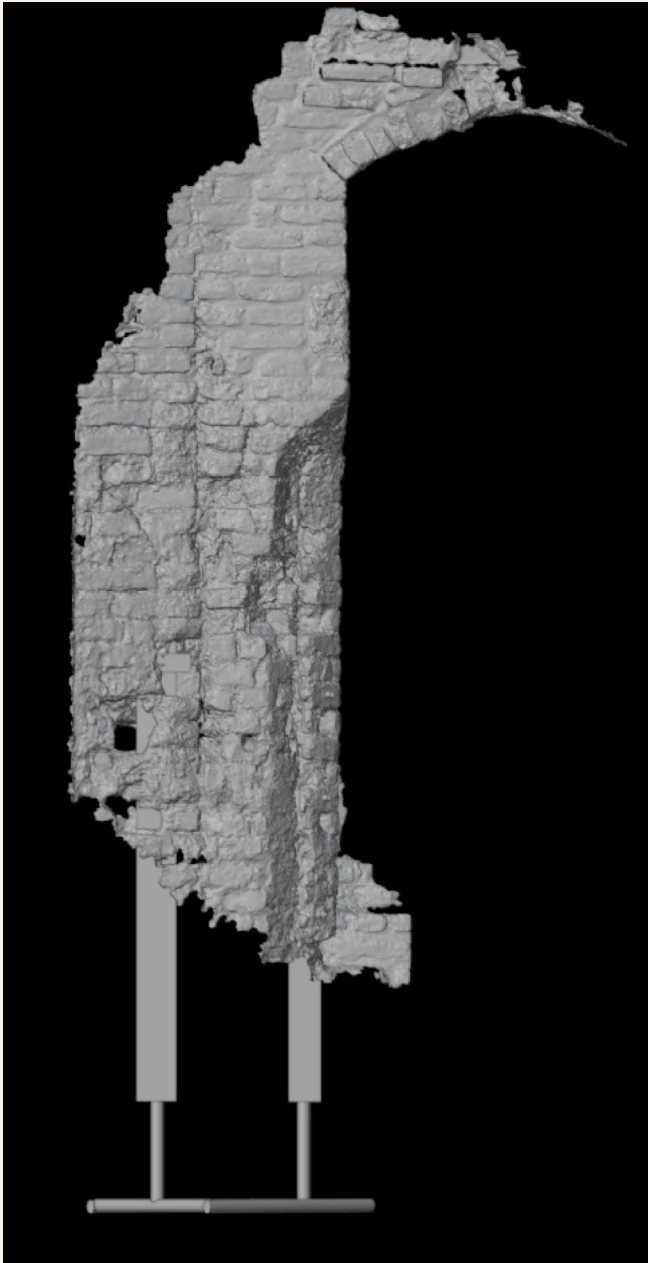
Gewicht: 800 kg

Het tweede beeld van de reeks is smal en hoog en lijkt bewust een relatie aan te gaan met de zuil waaraan het bijna parallel staat. Het aangesloten water stroomt via scheuren en geulen vanaf ongeveer halverwege het beeld naar beneden en eindigt in een molgoot, die het water terugleidt naar de Niers. Een gedeelte van een deurkozijn is in het beeld verwerkt en bedekt een deel van de doorgang naar het laatste beeld. In het beeld zullen kleine objecten, fragmenten van tekst en kleine tekeningen verstopt zitten. In de eerste productiefase zal een gietijzeren voetstuk worden vervaardigd, zodat het water exact boven de goot uitkomt.

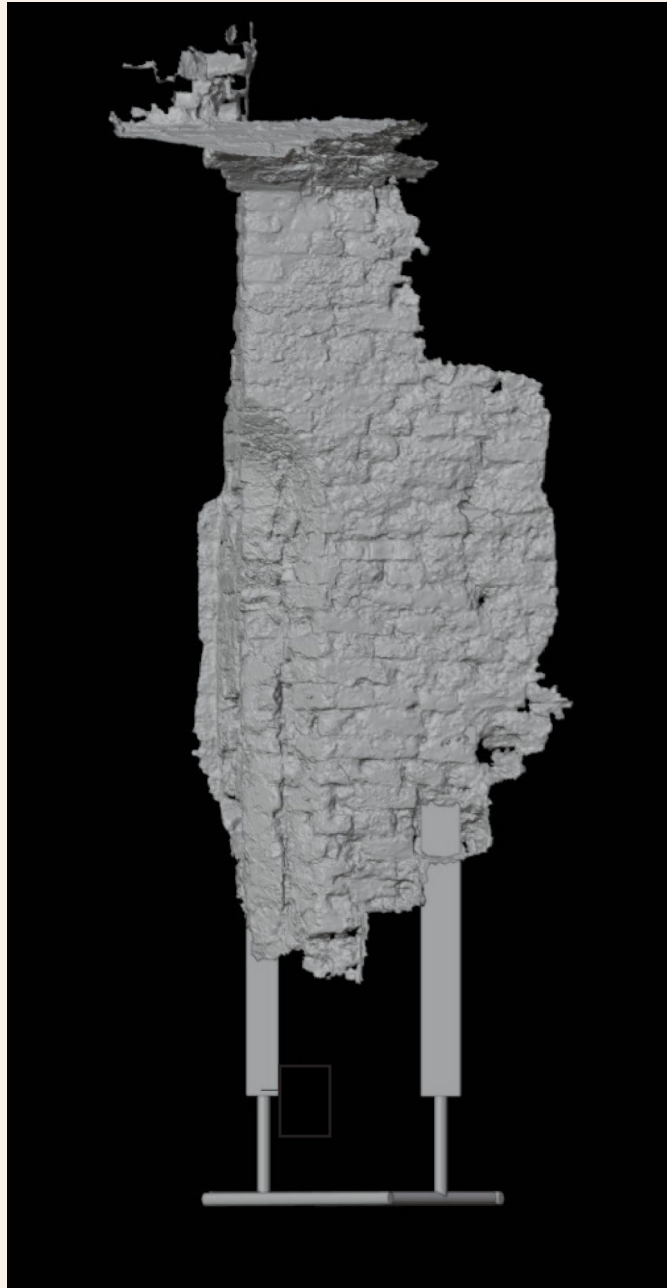
De fundering van het beeld zal altijd minimaal hetzelfde gewicht hebben als de beelden inclusief de constructie. Bovendien zal de fundering in ronde vorm een brede schaduw onder het kunstwerk creëren. Hierdoor wordt ervoor gezorgd dat bij aanraking of een poging tot omduwen, het gewicht van de persoon automatisch op de fundering terechtkomt, waardoor deze handeling effectief zinloos wordt.

Beeld 2

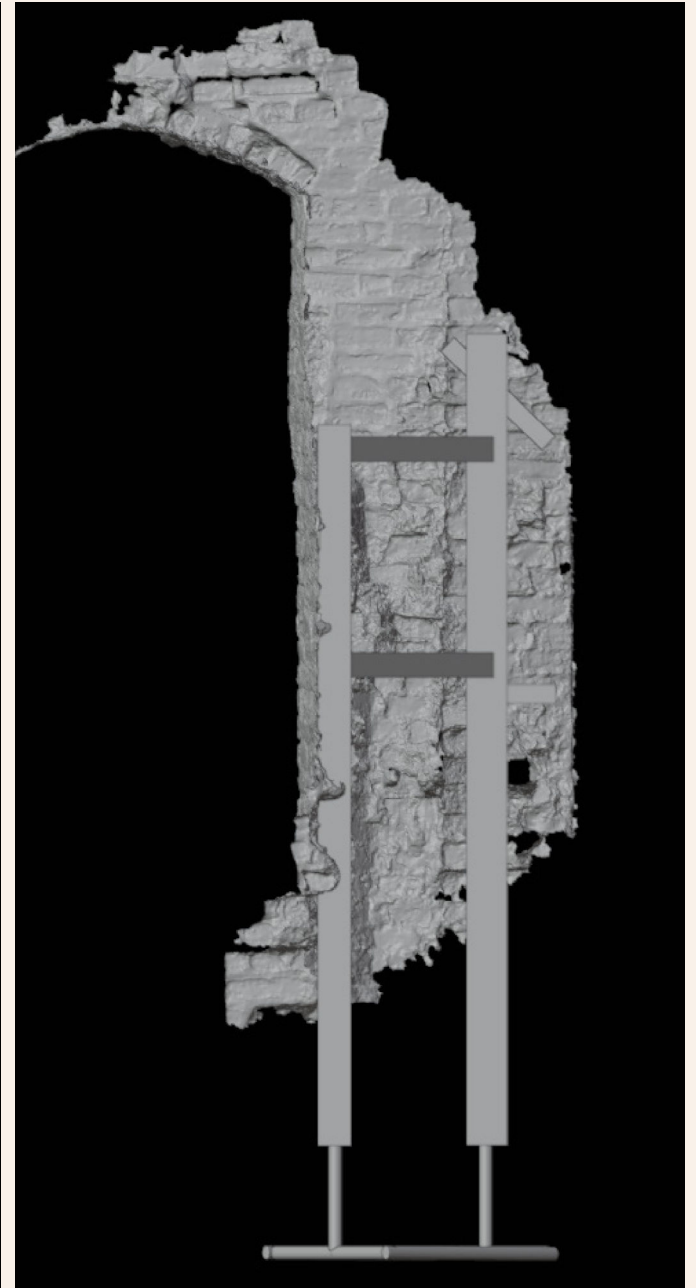
aanzichten

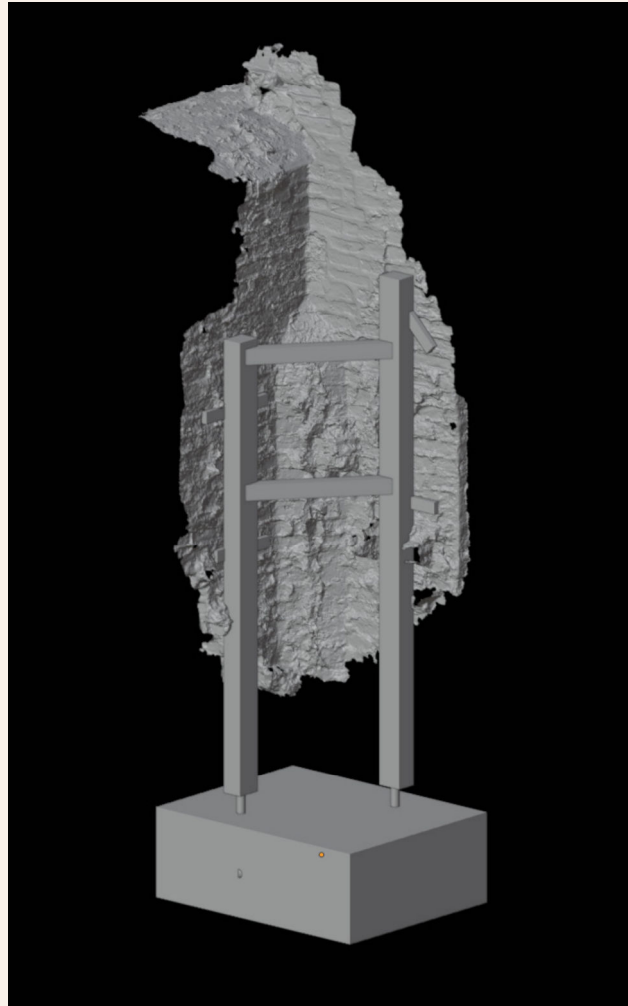
Vooraanzicht

Zijaanzicht

Achteraanzicht

Beeld 2

detail & nabewerking

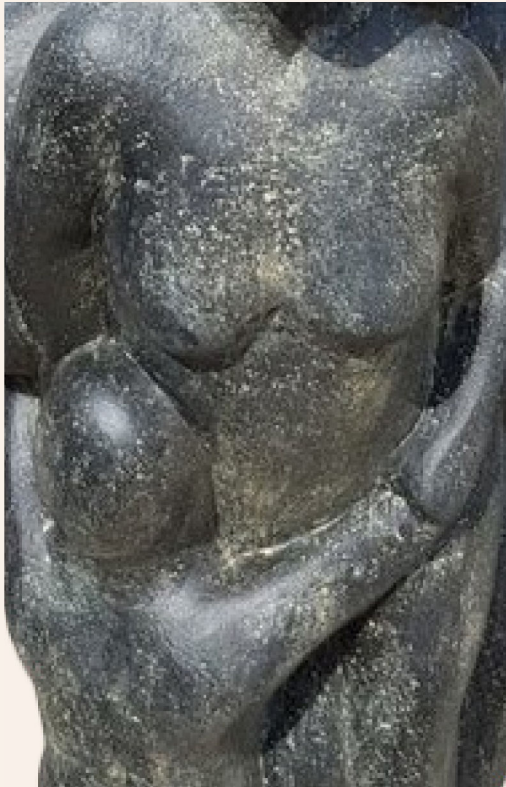

fig. 1

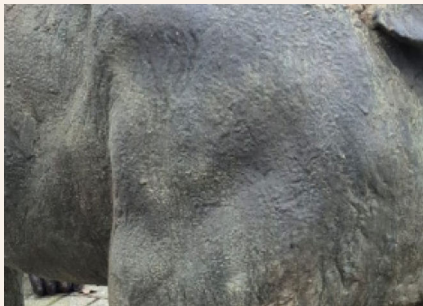

fig. 2

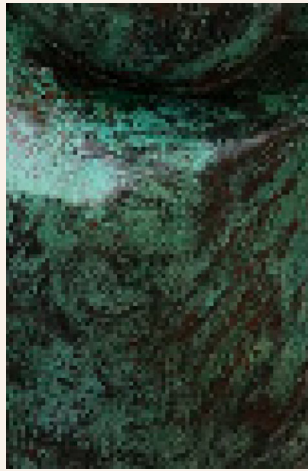

fig. 3

fig. 4

fig. 5

Langs en over de linkerkant van het eerste werk zullen flarden textiel en een deel van een dik scheepstouw (6) worden verwerkt. Samen leiden ze het stromende water richting de goot. Deze verschillende materialen doorbreken deels de homogene massa van bakstenen, waardoor de werken meer leven, verhaal en een installatief karakter krijgen. Bovendien zijn deze materialen eenvoudig te manipuleren, wat de statische beelden een dynamischer uitstraling geeft. De graveringen (7) zullen subtiel worden verwerkt en nemen visueel niet te veel ruimte in binnen het geheel.

fig. 6

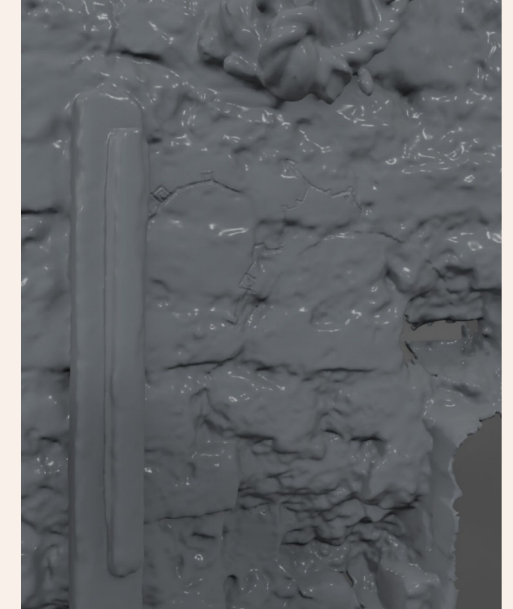

fig. 7

De aangebrachte coating of patina zal een basis hebben van ruwe, matte aardetinten, met subtiële variaties tussen donkere en lichte tonen (1 & 2). Aan de randen en in de diepere delen van het beeld worden blauwe highlights aangebracht (3 & 4), die de uitstraling van gepatineerd brons nabootsen. Door de combinatie van graveringen, bewust opgeschuurde oppervlakken en het water dat over het beeld stroomt, zal het gietijzer op natuurlijke wijze oxideren, resulterend in een roodachtige tint (5).

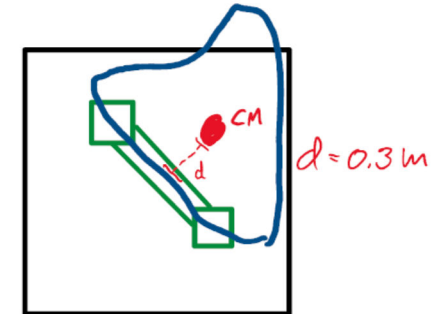
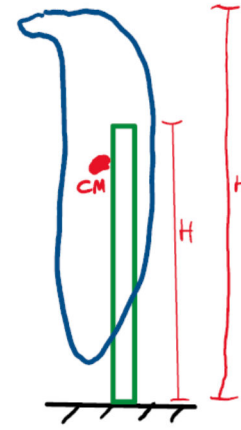
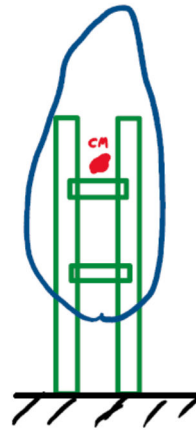
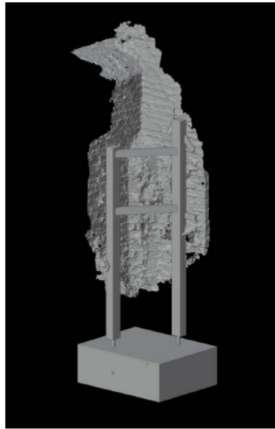
Beeld 2 Berekening

Beeld 2

Tuesday, 7 January 2025 17:33

Massa = 800kg
Materiaal = EN-GJL-250

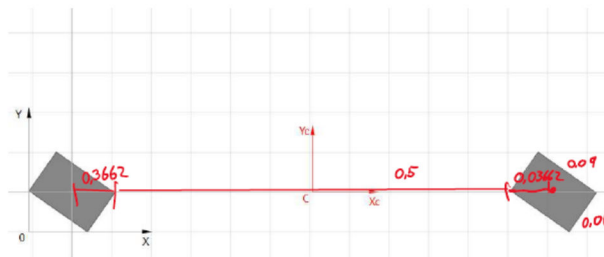
σ_y	350 Mpa
E	103 Gpa

Beam Cross-section

Centroid Ox (x_c)	34.069	cm
Centroid Oy (y_c)	5.039	cm
Area (A)	108	cm ²
Moment of Inertia (I_{xc})	457.241	cm ⁴
Moment of Inertia (I_{yc})	89321.961	cm ⁴
Section Modulus (W_{xc})	90.745	cm ³
Section Modulus (W_{yc})	2621.764	cm ³

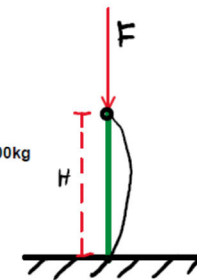
From <<https://beamguru.com/section/>>

Knikken

$$F_{max} = \frac{E \cdot I \cdot \pi^2}{H^2} = 1104345.584 \text{ N} = 112573.454 \text{ kg}$$

--> Ondersteuning zal niet knikken bij object massa van 800kg

Buigen onder eigen gewicht

zwaartepunt beeld $H_{cm} = 1.7\text{m}$
 $x = 0.3\text{m}$

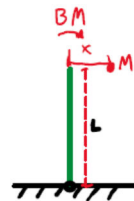
$BM = M \cdot x = 2060.1\text{N}$ (buig moment onder eigen massa)

Max massa object voor constructie buigt

$$M = \frac{BM}{x}$$

$$M = \frac{\sigma_y \cdot I}{y \cdot x} = 103587 \text{ N of } 10560 \text{ kg}$$

Constructie zal niet knikken onder eigen gewicht van 800kg

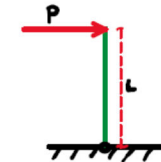
Buigen bij duwen

$L_{max} = 2.30\text{m}$

Max belasting P voor buigen in combinatie met buigmoment onder eigen massa

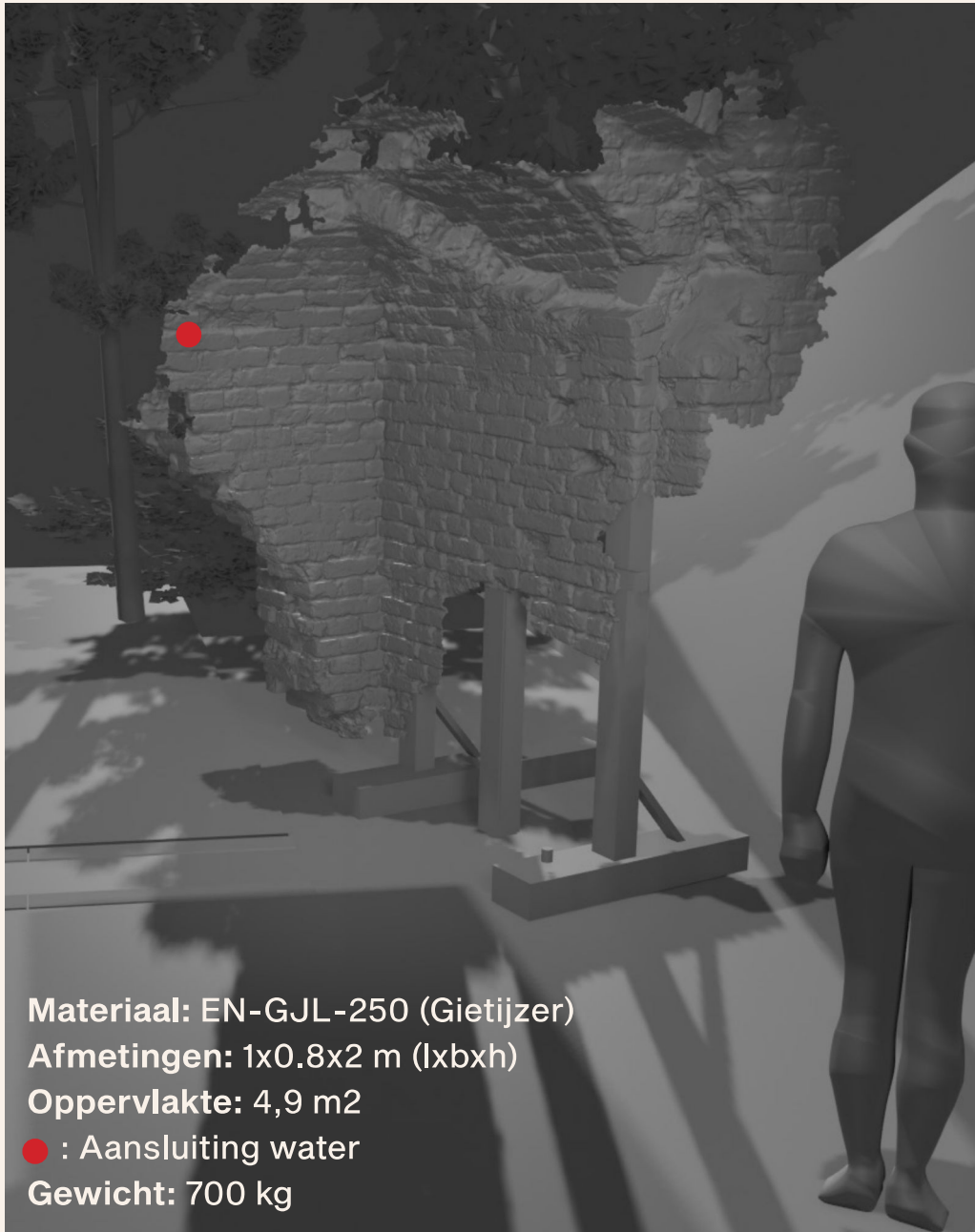
$$P = \frac{\sigma_y \cdot I - BM}{y \cdot L_{max}} = 12487 \text{ N of } 1273 \text{ kg}$$

Bij zijwaartse belasting op het hoogste punt van 2.30m zal, i.c.m. het eigen gewicht de constructie pas falen bij een kracht van 1273kg.

Beeld 3

beschrijving

Het derde en laatste werk in de serie is het grootste en bestaat uit twee verschillende delen van een trappenhuis die tot een geheel zijn samengevoegd. Dit werk heeft als enige een holle vorm, waarbij een groot gedeelte van de muurvlakte zichtbaar is. In fase 1 van de productie zal er een raam worden toegevoegd, waardoor bezoekers het landschap gedeeltelijk kunnen zien via het werk. Aan de rechterkant van de binnenzijde zal een chaotische verzameling van grafische elementen, tekeningen, data en initialen verschijnen. Door de snelle, graffiti-achtige stijl van deze markeringen ontstaat een warrige opstapeling waar maar weinig van te lezen zal zijn. De toeschouwer moet moeite doen om de markeringen enigszins te ontcijferen.

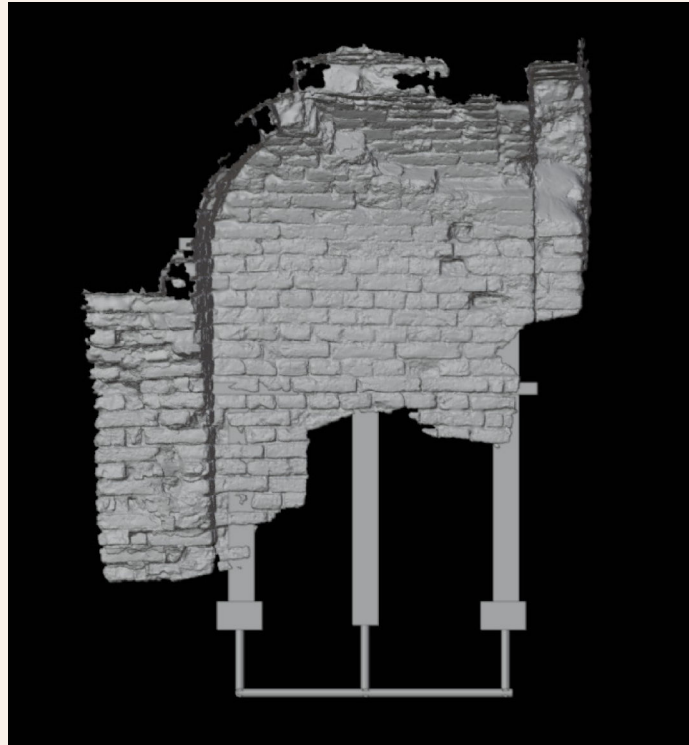
De fundering van het beeld zal altijd minimaal hetzelfde gewicht hebben als de beelden inclusief de constructie. Bovendien zal de fundering in ronde vorm een brede schaduw onder het kunstwerk creëren. Hierdoor wordt ervoor gezorgd dat bij aanraking of een poging tot omduwen, het gewicht van de persoon automatisch op de fundering terechtkomt, waardoor deze handeling effectief zinloos wordt.

Beeld 3

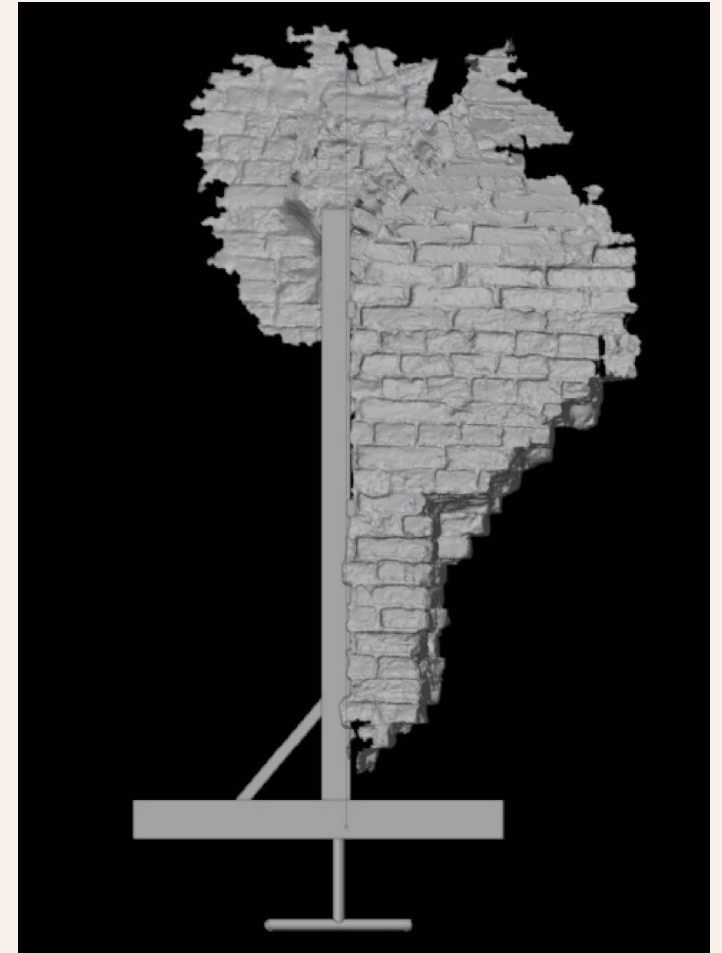
aanzichten

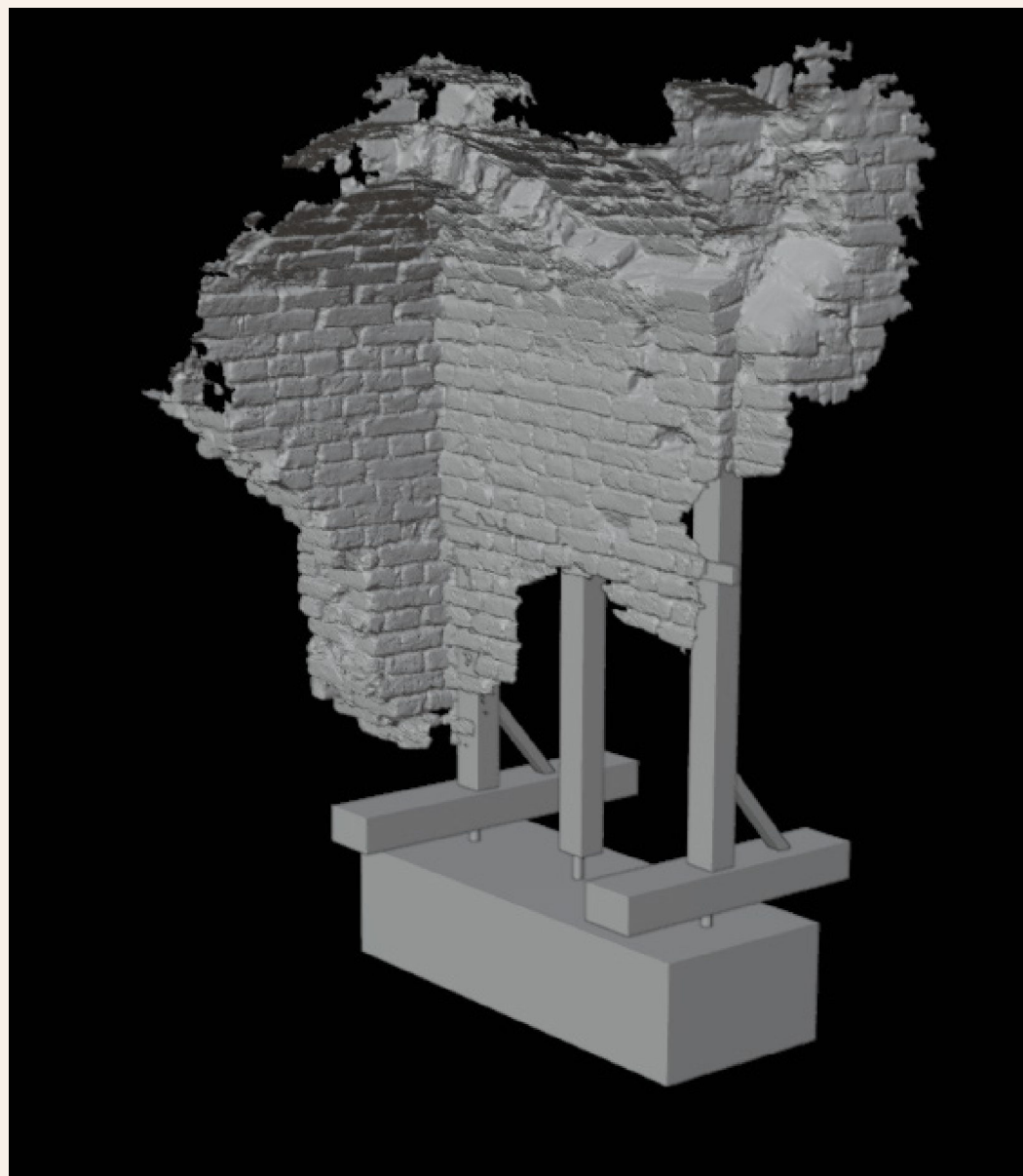
Vooraanzicht

Zijaanzicht

Achteraanzicht

Beeld 3

detail & nabewerking

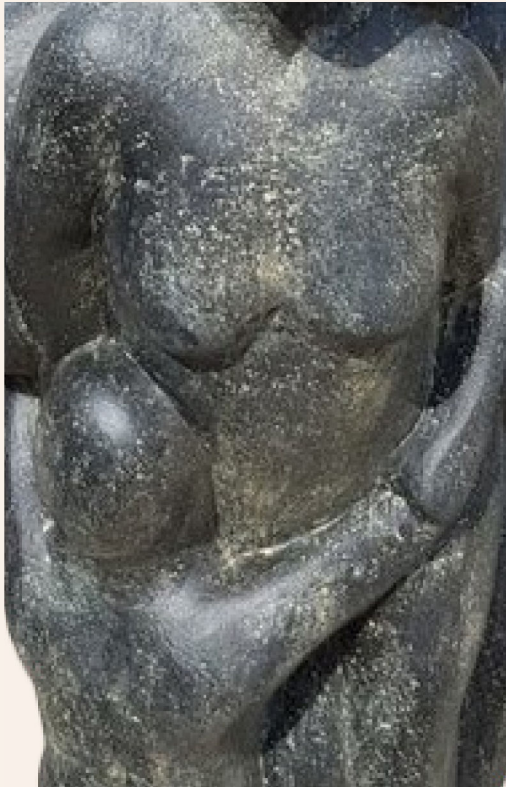

fig. 1

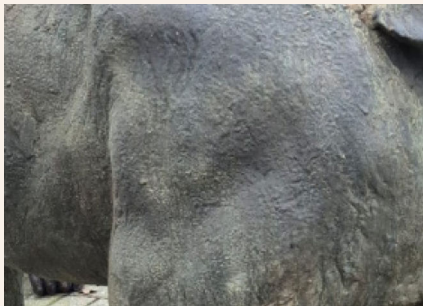

fig. 2

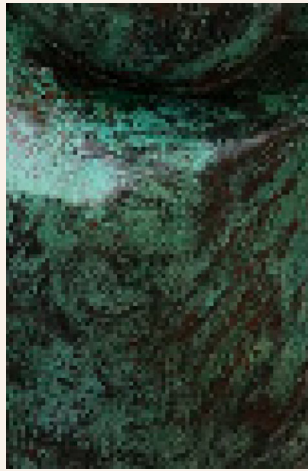

fig. 3

fig. 4

fig. 5

De aangebrachte coating of patina zal een basis hebben van ruwe, matte aardetinten, met subtiele variaties tussen donkere en lichte tonen (1 & 2). Aan de randen en in de diepere delen van het beeld worden blauwe highlights aangebracht (3 & 4), die de uitstraling van gepatineerd brons nabootsen. Door de combinatie van graveringen, bewust opgeschuurde oppervlakken en het water dat over het beeld stroomt, zal het gietijzer op natuurlijke wijze oxideren, resulterend in een roodachtige tint (5).

Het raamframe (fig. 6) zal aan de achterzijde worden verwerkt aan de linker binnenzijde van het derde beeld in de serie. Hierdoor wordt een deel van het landschap zichtbaar via het frame, namelijk een retentiebekken gelegen aan de Niers. Dit punt van interactie is essentieel voor de werken, omdat zij in verbinding staan met het landschap en de gebeurtenissen die zich er hebben afgespeeld. Graveringen deels meegenomen in het model (fig. 7), extra toevoegingen in de nabewerking.

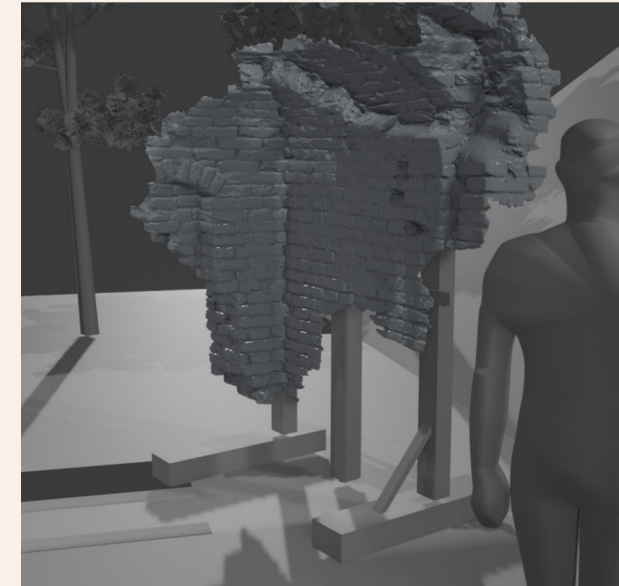

fig. 6

fig. 7

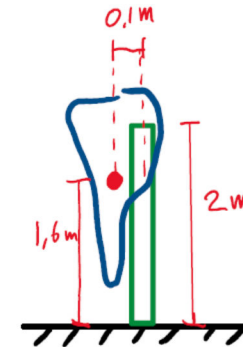
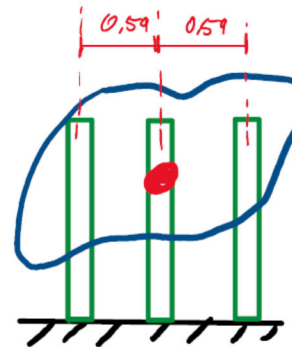
Beeld 3 Berekening

Beeld 3

Wednesday, 8 January 2025 14:01

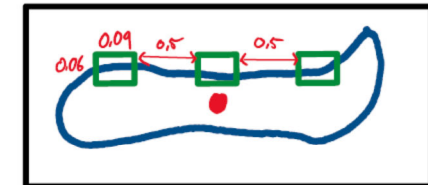
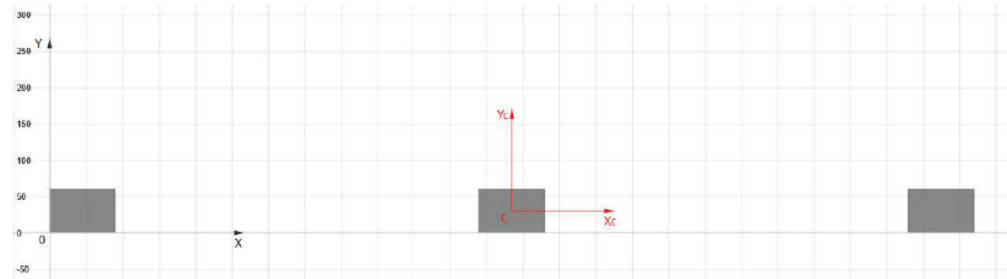
Massa = 700kg
Materiaal = EN-GJL-250

σ_y	350 Mpa
E	103 Gpa

Beam cross section

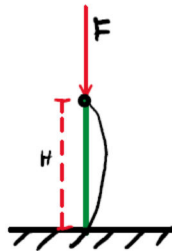
Centroid $O_x (x_c)$	63.5	cm
Centroid $O_y (y_c)$	3	cm
Area (A)	162	cm ²
Moment of Inertia (I_{xc})	486	cm ⁴
Moment of Inertia (I_{yc})	377041.5	cm ⁴
Section Modulus (W_{xc})	162	cm ³
Section Modulus (W_{yc})	5937.661	cm ³

From <https://beamguru.com/section/>

Knikken

$$F_{\max} = \frac{E \cdot I \cdot \pi^2}{H^2} = 411293 \text{ N} = 41926 \text{ kg}$$

--> Ondersteuning zal niet knikken bij object massa van 800kg

Buigen onder eigen gewicht

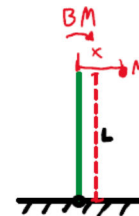
zwaartepunt beeld $H_{cm} = 2 \text{ m}$
 $x = 0.1 \text{ m}$
 $BM = M \cdot x = 785 \text{ N}$ (buig moment onder eigen massa)

Max massa object voor constructie buigt

$$M = \frac{BM}{x} = \frac{785}{0.1} = 7850 \text{ N}$$

$$M = \frac{\sigma_y \cdot I}{y \cdot x} = 183600 \text{ N of } 18716 \text{ kg}$$

Constructie zal niet knikken onder eigen gewicht van 800kg

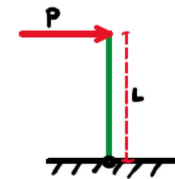
Buigen bij duwen

$L_{\max} = 2.00 \text{ m}$

Max belasting P voor buigen in combinatie met buigmoment onder eigen massa

$$P = \frac{\sigma_y \cdot I - BM}{y \cdot L_{\max}} = 8788 \text{ N of } 896 \text{ kg}$$

Bij zijwaartse belasting op het hoogste punt van 2.30m zal, i.c.m. het eigen gewicht de constructie pas falen bij een kracht van 896kg.

Toegang tot het werk

fig. 1

Om de werken onder het viaduct van de N271 te bereiken, wordt een metalen trap geplaatst die toegang biedt tot het lagere gedeelte onder het viaduct, aan de oever van de Niers. Bij de start van de trap, aan de Genneperhuisweg, zal een kleine zuil worden geplaatst (fig.2) die aangeeft dat de trap toegang biedt tot het kunstwerk. Door materiaal en kosten te besparen via het digitaal trimmen van de beelden, heb ik een afspraak met [REDACTED] gemaakt dat de zuil kan worden vervaardigd uit de reststukken gietijzer. Hierdoor sluit de zuil qua beeldtaal naadloos aan bij de gietijzeren beelden.

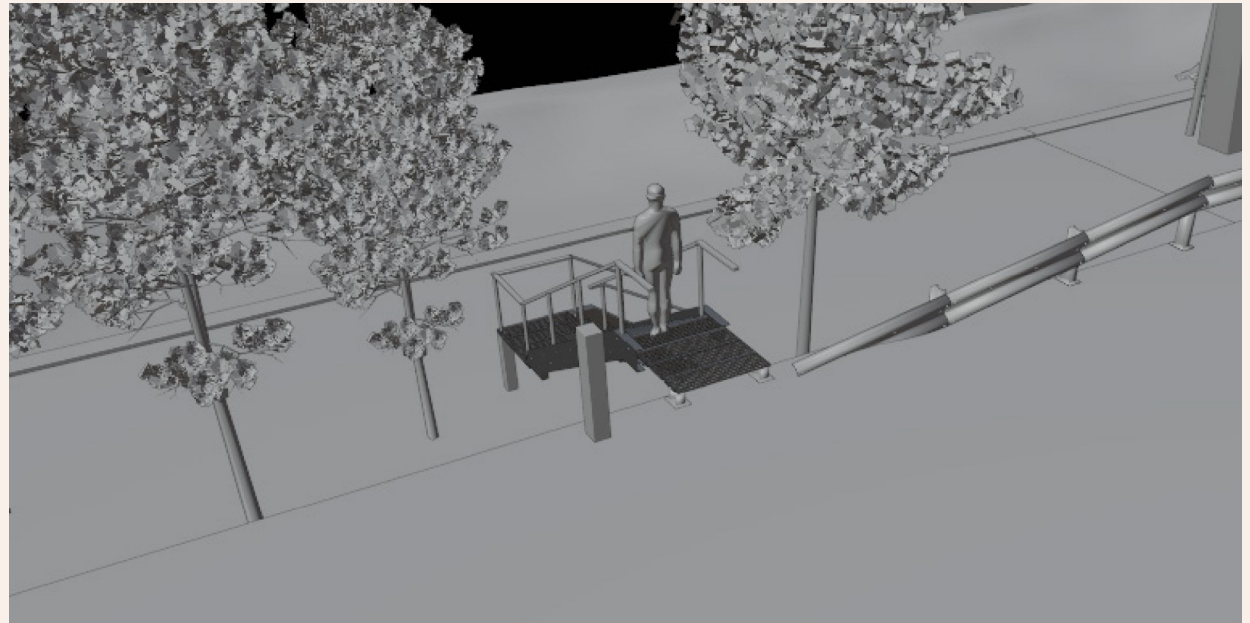

fig. 2

De trap wordt aan beide zijden voorzien van een leuning en wordt bewerkt met een geschikt profiel en anti-slipmaatregelen, zodat er geen gevaarlijke situaties ontstaan. De productie van de trap wordt uitgevoerd door Friver Industries BV, een constructiebedrijf gevestigd in Cuijk. De zichtbare trap op de foto dient slechts als voorbeeld; het exacte ontwerp en de bijbehorende berekeningen worden door Friver uitgewerkt.

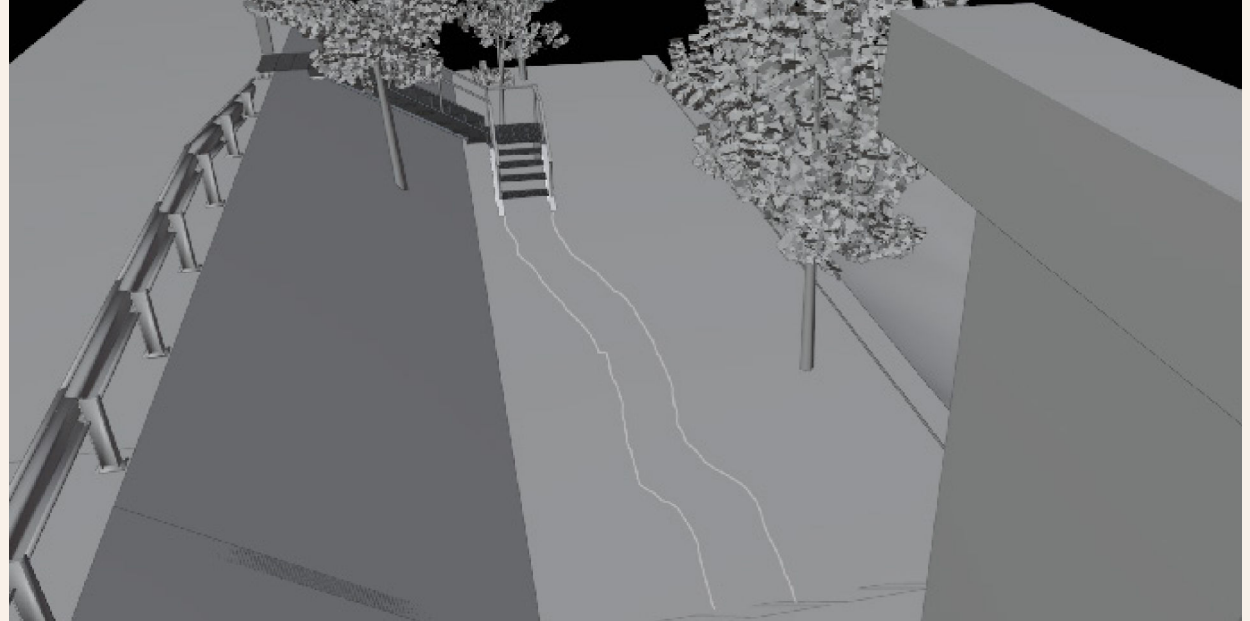
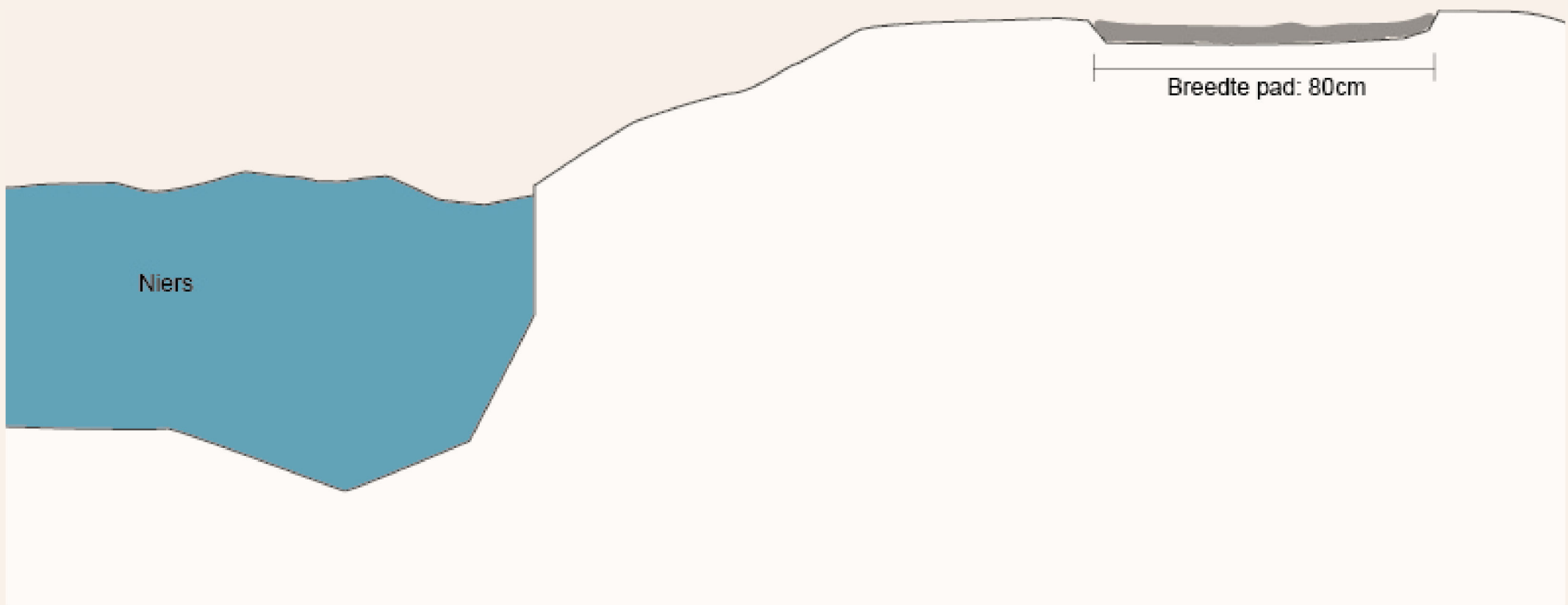

fig. 3

De trap zal ongeveer 5 meter lang en 4 meter breed zijn en loopt in een hoek van 90 graden richting het viaduct. De trap komt uit op een grindpad (fig.3) dat 20 centimeter is ingegraven ten opzichte van het hoogste deel van de oever. Deze werkwijze minimaliseert het verlies van grind bij overstroming van de rivier.

Definitieve begroting

De onderstaande begroting is samengesteld op basis van opgevraagde offertes van betrokken partijen en leveranciers. Hierbij zijn kosten opgenomen voor zowel de productie van het kunstwerk als voor de installatie en inpassing in de openbare ruimte. De begroting is gericht op een transparant en efficiënt proces, waarbij rekening wordt gehouden met de kwaliteit en duurzaamheid van het kunstwerk.

Een deel van de installatie en afronding van het werk zal worden uitgevoerd door de kunstenaar zelf, in samenwerking met een aannemer. Deze aanpak waarborgt dat het ontwerp tot in detail aansluit bij de oorspronkelijke visie en dat eventuele aanpassingen ter plekke flexibel en efficiënt kunnen worden doorgevoerd.

Het aanvankelijke budget voor dit project bedroeg €40.000,-. Om de uitvoering en ambities van het kunstwerk te realiseren, streven we ernaar dit bedrag te vergroten door aanvullende steun aan te vragen bij culturele fondsen, zoals het Mondriaan Fonds. Met deze extra financiering kan het project de artistieke kwaliteit en impact bereiken die het verdient, terwijl het een duurzame en betekenisvolle toevoeging wordt aan de openbare ruimte van Gennepe.

Uitgave

Kosten

<i>Kosten Gieterij</i>	€50.000,-
<i>Nabewerking/coating</i>	€1.500,-
<i>Spots en palen</i>	€1.200,-
<i>Waterpompen Leidingen</i>	€600,-
<i>Gieten en toevoeging van funderingen</i>	€2.000,-
<i>Aanleg grindpad</i>	€1.500,-
<i>Aanleg electriciteit</i>	€500,-
<i>Plaatsingskosten</i>	€3.000,-
<i>Logistiek en vervoer</i>	€2.000,-
<i>Locatie werkklaar maken</i>	€1.500,-
<i>Info op locatie</i>	€300,-
<i>Visuele documentatie (film + fotografie)</i>	€1.500,-
<i>Productie trap</i>	€12.000,-
<i>Honorarium kunstenaar (30% van kosten)</i>	€22.980,-
<i>Digitale vormgeving</i>	€2.420,-
TOTAAL	€103.000,-

Inkomsten

Bedrag

<i>Budget gemeente Gennep</i>	€40.000,-
<i>Bijdrage Mondriaan Fonds (50% van totale kosten)</i>	€51.500,-
<i>Bijdrage het Cultuurfonds</i>	€11.500,-
TOTAAL	€103.000,-

De bovenstaande tabellen geven een overzicht van de geschatte kosten op basis van ontvangen offertes. De totale projectkosten bedragen €103.000,-, inclusief het honorarium voor de kunstenaar.

Om de aanvullende €63.000,- voor de uitvoering van het project te dekken, beogen we via de 'Opdracht'-regeling van het Mondriaan Fonds 50% van het totale bedrag te verkrijgen. Voor het resterende bedrag van €11.500,- willen we een aanvullende aanvraag indienen bij het Cultuurfonds.

In het geval van afwijzingen of vertraging, zullen we de aanvragen aanpassen en indienen bij alternatieve fondsen, zoals het VSBfonds of het

BPD Cultuurfonds. In dat geval zal [] ook via zijn individuele praktijk aanvullende financiering proberen te verkrijgen om een deel van de kosten voor het werk te dekken. Dit kan bijvoorbeeld via een Voordekunst-campagne of door een beroep te doen op kleinere fondsen die bijdragen aan de praktijkontwikkeling.

Uitvoeringsplan

Het uitvoeringsplan richt zich op de periode na het indienen van de aanvragen voor aanvullende subsidies. Dit plan is opgedeeld in drie fasen en vormt een tijdlijn tot de beoogde plaatsingsdatum in september.

Fase 1 bevindt zich volledig in de voorbereidingsfase en blijft binnen de immateriële sfeer om de voorwaarden van de fondsen niet te overschrijden. In deze fase ligt de focus op het volledig voorbereiden van de productie, zodat deze in een kort tijdsbestek kan plaatsvinden zodra de financiering rond is. Tevens wordt in deze fase rekening gehouden met de mogelijkheid van een tweede subsidieronde, mocht een aanvraag worden afgewezen.

Fase 1: Voorbereiding en ontwerpafstemming

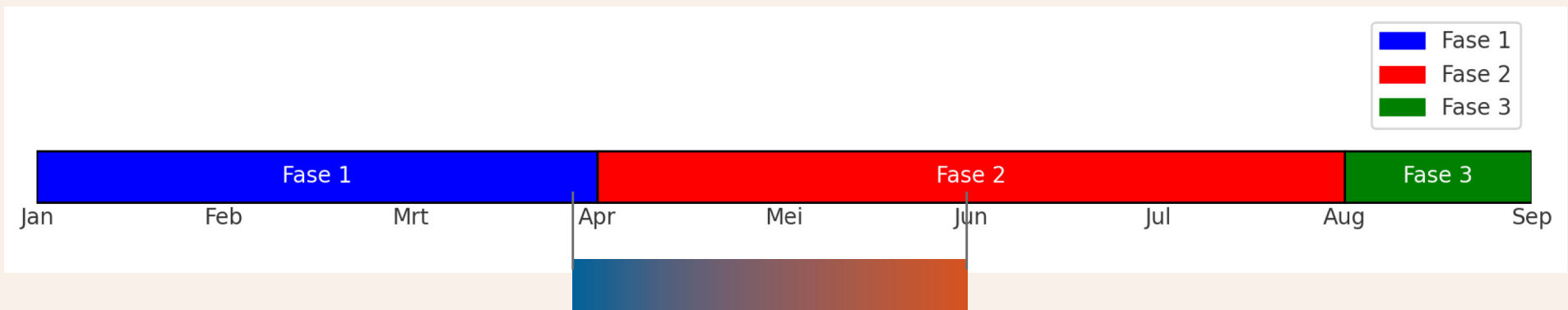
- Finalisatie van de technische en esthetische details van het kunstwerk in samenwerking met betrokken partijen (gieterij, aannemers, leveranciers).
- Verkrijging van benodigde vergunningen en afstemming van de installatie met gemeente & provincie.
- Coördinatie met de aannemer en leveranciers voor het opstellen van een definitieve planning.
- In kaart brengen van materialen en uitvoering van voorbereidende productie, zoals hovenierswerk, verlichting en andere ondersteunende elementen.

Fase 2: Productie en voorbereiding van de locatie

- Productie van het kunstwerk, inclusief gieten, nabewerking en coating.
- Voorbereiding van de locatie door het bouwklaar maken van de funderingen en het installeren van infrastructuur zoals elektriciteit en water.
- Uitvoering van voorbereidende werkzaamheden op de locatie, waaronder aanleg van een grindpad en terreinvoorbereiding.
- Begeleiding van het productieproces om ervoor te zorgen dat het ontwerp nauwgezet aansluit bij de oorspronkelijke visie.

Fase 3: Installatie en afronding

- Installatie van het kunstwerk op de locatie, inclusief ondersteunende elementen zoals spots, palen en waterpompen.
- Uitvoering van de artistieke afwerking, waaronder de laatste nabewerking met de hand en eventuele aanpassingen aan de beelden ter plaatse.
- Installatie van instructies en informatiepanelen op de locatie.
- Documentatie van het proces en het eindresultaat via fotografie en film.
- Presentatie van het kunstwerk aan de gemeente, betrokken partijen en het publiek tijdens een officiële oplevering.

fase van eventuele uitloop financieringsperiode

Onderhoud

In eerdere gesprekken met de provincie is vastgesteld dat de kunstwerken onder viaduct N271 jaarlijks gecontroleerd en gesnoeid moeten worden. Dit onderhoud kan eenvoudig worden gecombineerd met het jaarlijkse groenonderhoud in de gemeente. Rondom de nieuwe kunstwerken onder de N271 moet op diverse plekken het groen worden teruggedrongen om de paden toegankelijk te houden. Bij werk 3, aan de verre zijde van het viaduct, moet in een radius van 1,5 meter begroeiing worden verwijderd om overwoekering te voorkomen.

Voor plaatsing worden de zuilen onder viaduct N271 voorzien van een graffitiwerende coating, die bekladding aanzienlijk bemoeilijkt. Jaarlijks moeten de zuilen worden gecontroleerd op bekladding, zodat eventuele verontreiniging eenvoudig met een drukspuit kan worden verwijderd. Tijdens dezelfde onderhoudsbeurt kunnen ook de molgoten, de vloer en de kunstwerken zelf kort worden gereinigd met een drukspuit, aangezien de Niers mogelijk meerdere keren per jaar buiten haar oevers treedt en slib achterlaat.

Daarnaast dient te worden gecontroleerd of alle ondersteunende voorzieningen correct functioneren. Dit betreft onder andere de drie spots op palen die elk kunstwerk individueel verlichten, evenals de aansluiting van de fonteinpomp. Deze voorzieningen worden zodanig aangelegd en ingekocht dat het onderhoud zo efficiënt mogelijk kan worden uitgevoerd.

Na plaatsing (fase 3) wordt een complete bestellijst met geïllustreerde instructies en reserveonderdelen ingeleverd bij de gemeente Gennep. Hierdoor kan bij eventuele defecten snel en adequaat worden gehandeld. Ook de radius en exacte snoeiafstanden zullen hierin worden vermeld.

Het onderhoud aan de beelden zelf zal minimaal zijn. Omdat de beelden inclusief de constructie in één geheel worden gegoten, heeft de massieve constructie geen onderhoud nodig. Roestvorming en eventuele verwerking van de beelden maken bovendien integraal deel uit van het concept en vormen een belangrijke toevoeging aan de esthetiek van het werk. Het is dan ook niet de bedoeling dat de beelden van roest worden ontdaan. Bij bekladding met spuitverf of stift moet deze echter wel worden verwijderd. Dankzij de coating van het gietijzer en de natuurlijke oxidatie kan bekladding eenvoudig worden verwijderd met een drukspuit of aceton.

De spots en de fonteinpomp worden zo geprogrammeerd dat ze niet de hele avond actief blijven, om te voorkomen dat jongeren er in de avond samenkomen. In de wintertijd zullen de spots na zonsondergang nog één uur branden, zodat de werken kort in de avond kunnen worden ervaren. In de zomertijd zullen de spots na zonsondergang ongeveer een half uur branden, omdat er door het late uur minder avondbezoek wordt verwacht. Elke ochtend om 8 uur worden de spots en de fonteinpomp opnieuw geactiveerd en gaan deze weer functioneren.

Visuele Documentatie

Aangezien het werk in zijn uiteindelijke vorm een bijzondere atmosfeer zal creëren, is het van groot belang om het op verschillende manieren vast te leggen. Dit draagt bij aan de juiste promotie van het project en kan helpen om een breed publiek aan te trekken, zowel lokaal, nationaal als over de grens.

Tijdens het plaatsingsproces wil ik graag enkele dagen samenwerken met kunstenaar en videograaf [REDACTED] die binnen een documentaire oogpunt een artistiek beeld van de werken kan realiseren. Ook bij de opening zal Koen aanwezig zijn om de uiteindelijke uitstraling, de interactie met bezoekers en de sfeer onder het viaduct in film vast te leggen. Dit materiaal kan door zowel de gemeente als de kunstenaar worden gebruikt ter promotie en als referentie voor toekomstige opdrachten in de openbare ruimte.

Gelijktijdig zal fotograaf [REDACTED] de werken op zijn eigen manier documenteren. [REDACTED] heeft uitgebreide ervaring in landschapsfotografie en ik wil hem uitdagen om de complexe locatie op een overzichtelijke manier vast te leggen. Zijn focus ligt op het vastleggen van de details in het werk, de interactie met het publiek tijdens de opening en de algehele sfeer onder het viaduct. Mijn plan is om zijn foto's te bundelen in een compact overzichtsboekje. Dit boekje zal een combinatie bieden van inhoudelijke uitleg, fotografie en anekdotes uit het proces en zal op verschillende plekken in Gennep beschikbaar worden gesteld.

